

Posudek oponenta bakalářské diplomové práce

Autorka práce: Eliška Valášková

Vedoucí: Dr. Stanislav Myšička

Oponent: doc. Pavel Dufek

Název práce: *Vliv konfliktu na Ukrajině na chování tenisových organizací WTA, ATP a ITF*

1. Eliška Valášková si jako cíl své bakalářské práce stanovila zjištění, jak válečný konflikt na Ukrajině „ovlivnil chování tenisových organizací WTA (Women's Tennis Association) a ATP (Association of Tennis Professionals) a mezinárodní tenisové organizace ITF (International Tennis Federation)” (s. 4, Anotace). Za tímto účelem formuluje jednu výzkumnou otázku, totiž „Jaký vliv měl vznik konfliktu na Ukrajině na chování tenisových organizací WTA, ATP a ITF?“ (s. 9). Žádné další vymezení čin upřesnění výzkumného pole už nepřichází, což má mimo jiné za následek, že práce pojednává o všem možném, ale o dopadech konfliktu na Ukrajině na chování zmíněných organizací vlastně jen okrajově (s. 25–32, 34–35, 38–39; dohromady cca 10,5 tiskových stran z celkových 34 samotného textu).
2. Obávám se, že problém vězí už v samotné výzkumné otázce, jež je vágní a umožňuje psát právě v zásadě o čemkoliv (a tudíž popírá smysl „výzkumných otázek“), a jednak není jakkoliv zasazena do současného stavu poznání. U bakalářských prací nelze a nedává smysl očekávat precizní zarámování ve stávajícím výzkumu, nicméně mělo by být nějak vysvětleno alespoň to, co si představit pod „vlivem“ a co se z následujícího textu dozvíme navrch k tomu, co si lze přčíst nebo slyšet v běžném zpravodajství. Pokud je cílem deskripce toho, co se stalo, pak by to mělo být avizováno – u bakalářských prací je takový přístup myslím přijatelný, ačkoliv ambicióznější práce jsou samozřejmě vítané.

Celá *Teoretická část* je v tomto smyslu redundantní a navíc tematicky téměř nesouvisející. Autorka uvádí, že se věnovala „kvalitativnímu výzkumu“ na půdorysu „případové studie“. Ale touto jakoby vědeckou terminologií se sama dostává do úzkých, vedle toho, že jakkoliv nevysvětluje, co si pod oněmi výrazy sama představuje. Oboje – „kvalitativní výzkum“ a „případová studie“ – má totiž určité náležitosti, včetně teoretických a metodologických požadavků, ovšem v textu se žádné nenalézají. Teoretická část sestává z vymezení toho, co je liberalismus v mezinárodních vztazích, co jsou mezinárodní organizace (mezivládní a nevládní), jaké existují mezinárodní tenisové organizace, co předcházelo ruské agresi na Ukrajině a jak na ni reagovalo „mezinárodní společenství“. Bohužel *nic* z toho není v dalším textu využito, včetně popisu interní struktury ITF, WTO a ATP, jenž by se potenciálně dal pro analytické účely snad nějak využít. Takto ale působí zcela samoučelně, jako ostatně celá Teoretická část.

Druhá, „Analytická“ část práce, tudíž z principiálních důvodů nemůže naplnit, co názvem slibuje, tedy *analýzu* čehosi – jednoduše proto, že žádný použitelný teoreticko-analytický rámec nebyl vybudován ani naznačen. Povaha a struktura této části tomu také odpovídá – jedná se v nejlepším případě o *popis* toho, co někdo někdy (ne)řekl nebo (ne)udělal. Samotná tato deskripce je ale zcela neuspořádaná až zmatená, bez zřetelné výkladové logiky nebo osy. Autorka za sebe naskládala útržky zachycující reakci (1) organizací a (2) hráčů a hráček na ruskou agresi, ale logika podání těchto informací mi uniká. Není tak ani srozumitelné, jestli existuje v tenisovém světě (nebo v konkrétních organizacích) nějaké „napětí“, čeho se přesně týká a kdo na jaké straně stojí – tak

se na jedné straně dočítáme, že „[t]enisové organizace pak jednotně pozastavily své nadcházející turnaje v Rusku a až do odvolání zakázaly hrát hráčům Ruska a Běloruska na tenisových turnajích a Grandslamech pořádaných ATP a WTA (WTA, 2022),“ a zároveň, v kontextu zákazu účasti ruských tenistů a tenistek na Wimbledonu 2022, že dle ATP a WTA „by jednotliví sportovci neměli být penalizováni za to, odkud pocházejí, nebo být postiženi rozhodnutím, které učiní vlády jejich zemí (WTA, 2022). Vyjádření a postoje samotných tenistů a tenistek jsou jednoduše položeny vedle sebe ve stylu „ten říká to a ta zase ono“, ovšem žádná analýza, natožpak snaha o syntézu, nenásleduje.

Po těchto krátkých sekcích o reakci tenisových organizací a hráčů/hráček přicházejí sekce 2.3 k politizaci sportu a 2.4. k využívání tenisu autoritářskými režimy. Role tenisu je v nich opět skromná (navzdory mj. nadpisu sekce 2.4), a ty pasáže, které se tenisu věnují, se svou povahou příliš neliší od toho, co bylo napsáno v sekcích 2.1 a 2.2. To jen dále prohlubuje rozpačitý dojem ze struktury práce a logiky výkladu. Příliš pak ani nepřekvapí, že tematicky nebo významově na sebe nenavazují nejenom sekce (viz např. 2.2 a 2.3), ale ani jednotlivé pasáže textu (viz např. s. 33–34).

3. Použitá literatura je solidní, ačkoliv většina uváděných odborných textů se netýká zvoleného tématu, nýbrž záležitostí komentovaných výše v posudku (např. teorie a dějiny MV či MO). Ke sportswashingu či obecněji politizaci sportu by jistě šlo dohledat více odborných zdrojů (o něž by šel následně opřít i chybějící teoretický a analytický rámec). „Internetové zdroje“ jsou využívány extenzivně, ale platí stále výhrada ohledně toho, že s nasbíranými informacemi zachází autorka dosti nesystematicky.

Formálně vzato chci upozornit, že reference přinejmenším k odborné literatuře by měly být stránkované, a to bez výjimky v případě přímých citací, ale taktéž pokud je odkazována konkrétní pasáž z daného díla. To předložená práce *ani jednou* nenaplnuje.

Jazykově je práce v normě, byť několik neobratností a překlepů/nedoklepů by se našlo. Zopakují nicméně problém významových nejasností až matoucích pasáží, které opět vycházejí z neujasněné logiky výkladu.

4. Do rozpravy bych autorku požádal (1) jednak o promyšlení toho, co mi v práci chybělo nejvíc – tedy nějaké analytické perspektivy (ideálně opřené o nějaký teoretický přístup), která by nám přinesla informace navrch k těm, které zjistíme pohledem na internet.

(2) Dále mě zajímá význam následující pasáže: „Sportwashing se rozvinul jako způsob, jak vyřešit krizové tendence kapitalismu, jako je nadměrná akumulace, prostřednictvím produkce prostoru a absorpce přebytečného kapitálu a práce (Harvey, 2001), ale také jako potencionální cesta k renovaci reputace na topografii politické kultury“ (s. 36). Účel jejího zařazení mi v daném kontextu uniká a zajímalo by mě, jak mu autorka rozumí a co jí k zařazení vedlo.

5. Práce splňuje parametry kladené na tyto texty na KP FF UHK a doporučuji ji k obhajobě.

Datum a místo: Hradec Králové, 13. 5. 2024

Podpis: Pavel Dufek